

ÇAĞATAY TÜRKÇESİYLE YAZILMIŞ BİR TARİKATNAME

A Tarikatname Which was Written in Chagatai Turkish

M. Malik BANKIR*

Özet

Eski Türkçenin devamı olan Karahanlı diğer bir ifadeyle Hakaniye Türkçesinden XII-XIV. yüzyıllarda Harezmi Türkçesi aracılığıyla gelişen, XV. yüzyılda özellikle Timur hanedanı döneminde önemli bir yer edinen Çağatay Türkçesi birçok Türk topluluğunun resmi, edebi ve kültürel dili haline gelmiştir. Türkologlar arasında tartışmalı bir terim olan Çağatay, bu adı Cengiz Han'ın ikinci oğlundan almaktadır. Biz de bu çalışmamızda Çağatay Türkçesiyle yazılmış ve Tarikatname diye adlandırılmış bir metnin transkripsiyonunu yaptık ve sözlüğünü hazırladık.

Anahtar Sözcükler: Çağatay Türkçesi, Tarikatname, Hakaniye Türkçesi, Harezmi Türkçesi.

Abstract

Chagatai language, which had an important place in the century especially during the Timurid dynasty period, developed through Khwarazm language from Karakhanid in other words Hakaniye Turkish language, which is the continuation of the old Turkish language, has become the official, literary and cultural language of many Turkish communities. Chagatai a controversial term among Turkologists takes this name from the second son of Genghis Khan. In this study, we have transcribed the text of Chagatai Turkic script and prepared dictionary and named it "Tarikatname".

Keywords: Chagatai Turkish, Booklet, Tarikatname, Hakaniye Turkish, Khwarazm Turkish.

Giriş

Türk dili ve edebiyatının gelişmesinde önemli merhalelerden biri de Çağatay Türkçesi dönemidir. Türk dilinin her yönüyle aydınlatılabilmesi için, Türkçeyle yazılmış bütün metinlerin ve dil yadigârlarının bilimsel kıstaslar içerisinde araştırma ve incelemeye tabi tutulması gerekmektedir. Biz de bu düşünceden hareketle küçük hacimli bile olsa bu kısa metni Türkolojiye kazandırmak istedik.

Türklerin ilgililerce bilinen iyi silah kullanmak, cesaret, girişimcilik, liderlik ve teşkilatçılık vasıflarının yanı sıra İslam dinine katkıları da çok olmuştur. Bu katkı zorunlu olmadıkça savaş, diğer hallerde ise ikna, irşat ve ilimle olmuştur. İlim, ikna ve irşat ile olan metotta tasavvuf ve tarikatlar her dönemde önemli roller üstlenmiştir. İslam dininin yayılmasında ve benimsenip özümsemesinde tasavvuf düşüncesinin ve tarikatların etkisi çok olmuştur (Öger 2017: 9). Tarikat; "aynı dinin içinde, tasavvufa dayanan ve bazı ilkelerle birbirinden ayrılan, Tanrı'ya ulaşma arzusuyla tutulan yollardan her biri" (Türkçe Sözlük 1988: 1419)

* Yrd. Doç. Dr., Kastamonu Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Kastamonu-TÜRKİYE, E-posta: mmalikbankir@kastamonu.edu.tr.

anlamına gelmektedir. Çalışmamıza esas olan yazma, St. Petersburg Institute of Oriental Manuscripts a414 numarada kayıtlı olup 41b-47a varakları arasında yer almaktadır. Eserin müellifi, müstensihî ve istinsah tarihi ile ilgili herhangi bir bilgi bulunmamaktadır.

Çağatay Türkçesiyle Yazılmış Tarikatnâmenin Yapı ve İçerik Özellikleri

Eseri, yapı ve içerik açısından şu şekilde özetlemek mümkündür:

1. Yazma eser, altı varaktan müteşekkildir. Varağın her sayfası yedi satırdır. Dolayısıyla her varakta on dört satır mevcuttur.
2. Eser, “tarikatnâme budur” başlığını taşımaktadır. Akabinde Besmele, Hamdele ve Salvele gelmektedir. İmam Cafer-i Sadık’ın nakline göre şeyhlerin, nakiblerin, ehl-i tarikatın, ehl-i hakikatın, dervişlerin, hankâh-nişinlerin, şâhib-i tekbirlerin ve kâsiblerin Hz. Muhammed’in yolunda gittikleri, bu yüzden onların da tekbir sahibi oldukları ve tekbirin ne anlama geldiğini bildikleri ifade edilir.
3. Bu adabı, silsileyi ve kendini bilmeyenin hem bu dünyada hem de kıyamet gününde halinin harap olacağı ifade edilmektedir.
4. Haram lokma yemenin büyük zararı olduğu ve buna dikkat etmeyen peygamberlerin, evliyaların, tarikat şeyhlerinin, hakikat büyüklerinin, şeriat âlimlerinin, mürşitlerin, büyük rütbe sahiplerinin ve büyük hocaların lanetlerinin onların üzerinde olduğu belirtilir.
5. Şefaât önderinin Hz. Muhammed olduğu belirtilir.
6. Yazmada, dört şeriat önderinin Hz. Âdem, Hz. Nuh, Hz. İbrahim, Hz. Muhammed olduğu ifade edilir.

Metnin Transkripsiyonu

[41b]

Ne‘ûzen bi’llâhi mine’z-zâlik
 Tarikatnâme bu turur
 Bismi’llâhi’r-raḥmâni’r-raḥîm
 Elḥamdüli’llâhi rabbi’l-‘âlemîn ve’l-‘âkıbeti
 Lil-mutteḳîn ve’s-şelavâtü ve’s-selâmü
 ‘Alâ raşûlihi Muhammed ve âlihi ve aşḫâbihi
 Ecma‘în ba‘d ez-ḥazret-i imâm

[42a]

Ca‘fer-i Şâdık ve reh-nümâ-yı muvâfık
 Raḍya’llâhu ‘anh andağ rivâyet kılup
 Durlar kim her şeyḫler ve nakîbler
 Ve ehl-i taḫkîkler ve pir-mürşid-i şâdık
 Lar ve dervîşler ve hankâh-nişîn
 Ler ve üstâdlar ve şâhib-i tekbirler
 Ve piş-kaemler ve ehl-i kâsibler bular

[42b]

Her kaşıları ḥazret-i Âdem-i şafiyu’llâhning
 Ve Nuh neciyu’llâhning ve İbrâhîm

Halîlu'llâhning ve hazret-i Muhammed resûl
 U'llâhning orunlarıda oturup
 Tekbir aytadurlar ve her tekbirlerni cā-be-cā
 Öz maqāmıda bilip aytqaylar ve şerāyit-i
 Tekbirlerni hem bilgey ve şerāyit-i tekbirlerni bilmey

[43a]

Tekbir aytmaq hiç nev'ide revā émes cerā ki
 Tekbir aytmaq bisyār bülende uluq maqām
 Turur ve bu maqām enbiyā'u'llāh evliyā'
 U'llāh turur ve bu maqām silsile-i
 Hâcegān ve silsile-i meşāyihān turur
 Bisyār havf ve ihtiyāt lāzımdur
 Elbette şahib-i tekbirğa lāzımdur ki dāyimü'l-

[43b]

Evkāt t̄alibü'l-ilm ve kār-i şalāh ve
 Taḥşil-i verziş endiše kılmak
 Ve pāk dāmen bolmaq kerek her kim şerāyit-i
 Tekbirni bilmey ve tekbirğa lāyık şalāh-
 Ları bolmay tekbir aytsa şer'-i dānā dūrüst
 Turur her loqma(y)ı ki yepdür harāmdur ol künige
 Āmennā ve şaddaḡnā künler ser peygamberān 'aleyhümü'

[44a]

Ş-şalavāt-i ve's-selāmlar evliyā-yı meşā
 Yiḡān-ı tarīqatlar ve büzürgān-ı
 Ḥaḡīqatler ve 'ālimān-ı şerī'atler
 Ve mürşidān-ı ehl-i ma'rifetler ve cümle-i
 Şāhib-i tekbirān-ı muqaddem ve himme-i
 Üstādān-ı mu'azzam ve mükerremler la'net
 İbergeyler ve bularning aldıda şermende

[44b]

Ve rüsvā bolğaylar maḡserge kıyāmet küni
 Yüzleri qara qopğay ne'uzu bi'llāhi minhā
 Ve yene her nev' ve her tarīqa kāsibler kim
 Ularğa tekbir farz ve vācib sünnet
 Ve yā müsteḡabb bolğan vaqıtlerde
 Maḡaldın ötkermey elbette elbette özini

Tekbirğa müşerrif kılğay ve her şāhib-i tekbirige

[45a]

Enbiyālar emri ve evliyālar tarīki birle
Her kaysı tekbirningg atını öz ornıda
Cā-be-cā bilip hemme ādāb āhkām ve şerāyit
Ve tertībleri birle tekbir aytқан bolsalar
Ḥalāyık-ı evvelin ve āhīrīn maḥşer kūni
Cem^ʿ bolğanda her kim öz ḥāli birle vā veylā
Vā hasretā vā nedāmetā vā dirīgā dēp

[45b]

Dēp ḥayrān ve sergerdān bolup
Érenler érenligini mazlūmlar mazlūmligini
Bilmey kıyāmetning heybet ve
Şiddetidin ḥālleri ḥarāb bolup
Kātre su üçün zār zār el-^ʿ atş
El-^ʿ atş dēp zerre şefā^ʿ at
Kılğuçı tağalmay bī-çāre bolğanda bu dünyāda

[46a]

Kesb kılıp bu tarīkatnāme birle ötken
Pir-üstādlarının ervēḥ-ı şerīfleridin
Hemīşe meded-isti^ʿ ānet tilep bu
Risāle birle ^ʿamel kılıp kesb-kārīdin
Ḥelāl lokma yep tā^ʿ at ve ^ʿibādet birle
Ötken bolsa şāhib-i tekbir hem bu tarīkat
Nāme birle tekbir aytқан bolsalar ehl-i ^ʿarāsāt

[46b]

Aldıda yüzleri on tört künlük
Talun aydék rüşen ve münevver kōpğay
Ve pirleri şefā^ʿ at kılıp ḥazret-i
Peygamber şalla'llāhu ^ʿaleyhi vesellemning
Sāye-i ^ʿalem ve livācu'l-ḥamd-ı mükerrrem ve mu^ʿazzam-
Lariğa müşerrif bolğay vellāhu'l-hādī
İlā sebilü'r-reşād ve her şāhib-i tekbir

[47a]

Tekbir aytadurlar bu tarīka birle tekbir aytқaylar

Ve bilgeyler eger sorsalar kim çahâr pir-i
 Şerî' at kaysı turur dése cevâb
 Aygıl kim evvel hâzret-i Ādem-i şafiyu'llâh
 İkinci Nūh neciyullâh üçünci
 Hâzret-i İbrâhîm hâlîlu'llâh törtünci
 Hâzret-i Muḥammed resûlu'llâh tururlar.

Sonuç olarak, yüzyıllar boyunca büyük bir coğrafyada yazı dili olarak kullanılan Çağatay Türkçesiyle çok sayıda eser verilmiştir. Bu eserler içerisinde, geleneksel meslekleri, dini ve tarihi şahısların hayatı etrafında oluşan anlatımları, büyü, fal, muska gibi ritüelleri, halk hikâyelerini, destanları, cenknameleri, maktel-i Hüseyinleri vb. içine alan eserlerin sayısı azımsanmayacak orandadır. Bu bağlamda incelediğimiz eser, bir tarikat ehlinin bilmesi gereken dini ve ahlaki kuralları içermektedir.

Sözlük

'a, ā, a

- Ādâb <A. “edepler, terbiyeler; kaideler, yollar”
 Ādem <A. “Hz. Âdem, ilk insan”
 āḫirîn <A. “sonrakiler”
 āḫkâm <A. “hükümler, kanunlar, yasalar”
 ʿalâ <A. “üzerinde, üzerine”
 aldı “ön, huzur, kat”
 ʿalem <A. “bayrak, sancak, işaret”
 ʿâlemîn <A. “âlemler, dünyalar”
 ʿaleyhi <A. “onun üzerinde, onun üzerine”
 ʿaleyhümü <A. “onların üzerinde, onların üzerine”
 ʿâlimân <A.+F. “âlemler, dünyalar”
 ʿamel <A. “iş, amel, fiil”
 ʿanh <A. “ondan”
 ʿaraşât <A. “mahşer günü, öbür dünya”
 âlihi <A. “onun ailesine, soyuna, sülalesine, çocuklarına”
 âmennâ <A. “inandık, tasdik ederiz; ona diyecek yok”
 andağ “o şekilde, onun gibi, öyle”
 anıng “onun”
 aşhâbihi <A. “onun sohbet edenleri, dostları, sahipleri; sahabeleri”
 aṭ “isim, ad”
 ay “ay, kamer, hilal, mah”
 ay- “söylemek, konuşmak, demek bkz. ayt-, ey-”
 ayt- “söylemek, konuşmak, demek, bkz. ay-, ey-”

b

- ba'd <A. "sonra"
 bī-çāre <F. "çaresiz"
 bil- "bilmek, keşfetmek"
 bi'llāhi <A. "Allah için"
 birle "ile, birlikte"
 bismi'llāh <A. "Allah'ın adıyla"
 bisyār <F. "çok, fazla"
 bol- "olmak"
 bolğan "olan"
 bolğanda "olduğu zaman, olduğunda"
 bu "bu"
 bular "bunlar"
 bülend <F. "yüce, yüksek"
 büzürgān <F. "büyükler, ulular"

c

- Ca' fer-i Şādīk <.ö.a. "İmam Cafer-i Sadık"
 cā-be-cā <F. "yer yer, mevki mevki"
 cem' <A. "toplama, yığma, bir araya gelme"
 cerā ki <F. "nasıl ki"
 cevāb <A. "cevap, yanıt, karşılık"
 cehar <F. "dört"
 cümle <A. "bütün, hep, umum"

d

- dāmen <F. "etek"
 dānā <F. "bilen, bilici, bilgili, bilgin"
 dāyim <A. "daim, sürekli, devamlı"
 dervīş <A. "yoksul, ihtiyar kişi, tarikat ehli, alçak gönüllü"
 dé- "demek, söylemek, ifade etmek"
 dék "gibi"
 dirīgā <F. "eyvah, yazıklar olsun"
 dost <F. "dost, gönülden, arkadaş"
 durur "-Dır, -Dur geniş zaman bildirme şekli"
 dünyā <A. "dünya"

e, é

- ecma'in <A. "hepsi, cümlesi"

- eger <F. “eğer, şayet veya”
- ehl<A. “sahip, malik, maharetli, usta, aile efradı”
- el-‘ atş <A. “susuzluk, hararet, susama”
- elbette <A. “mutlak, kesinlikle”
- elhamduli’llāh <A. “hamd sadece Allah’a yaraşır”
- emr <A. “emir, buyruk, ferman”
- enbiyā <A. ç. “nebileler, peygamberler”
- enbiyā ’ullāh <A. “Allah’ın peygamberleri,nebilere”
- endīşe <F. “düşünce, kaygı, merak”
- ér- “yetişmek, ulaşmak, varmak”
- ervāh <A. ç.“ruhlar, canlar, hayatın cevherleri”
- evkāt <A. ç.“vakitler, zamanlar, çağlar”
- evliyā <A.ç. “evliya, veliler, dostlar”
- evliyā ’ullāh <A. “ermiş, aziz, Allah dostları”
- evvel <A. “önce, evvel, eski”
- evvelīn <A. ç.“evvelkiler, öncekiler, eskiler”
- ey- “söylemek, demek bkz.ay-, ayt-”
- ez- “ezmek”
- f**
- farz<A. “Allah’ın emirleri, farz”
- hācegān <F. “hocalar, efendiler, öğreticiler”
- hādī <A. “doğru yolu gösteren, mürşit, rehber”
- hākīkat <A. “gerçek, asıl”
- hālāyık <A. “kullar, yaratıklar”
- hāl <A. “durum, hal, vaziyet, tavır”
- hālīlu’llāh <A. “Hz. İbrahim’in lakabı”
- hāmd <A. “şükür, hamd”
- hānkāh <F. “tekke”
- hārāb <A. “yıkık, viran”
- hārām <A. “haram, dince yasaklanmış şey”
- hasretā <A. “ah, yazık, günah”
- hāvī <A. “korku, endişe”
- hāyrān <A. “şaşmış, şaşa kalmış”
- hāzret <A. “saygı için büyüklere verilen unvan”
- helāl <A. “haram olmayan şey, helal”
- hem <F. “kuvvetlendirme, bağlama edatı, hem”

- hemîşe <F. “daima, sürekli olarak”
- her <F. “hep, bütün”
- her kıaysı <F. T. “herhangi”
- her kim <F. T. “her kim”
- heybet <A. “azamet, korku ve hürmet hissi uyandıran görünüş”
- hiç <F. “hiç, önemsiz, yok denecek kadar az”
- himme <A. “gayret, çalışma, çabalama”
- ı, ‘i**
- ‘ibâdet <A. “ibadet”
- iber- “göndermek, sevk etmek”
- İbrâhîm <ö.a. “Hz. İbrahim
- ihtiyât <A. “sakınma, tedbirli bulunma”
- ikinci “ikinci”
- ilâ <A. “+(y)A kadar, değin, dek”
- ‘ilm <A. “bilme, bilgi, biliş”
- imâm <A. “hoca, lider, imam”
- isti‘ânet <A. “yardım isteme”
- ķ, k**
- ķadem <A. “ayak, adım”
- ķara “siyah, esmer, kara”
- ķâr <F. “iş, fayda”
- ķârî <F. “herhangi bir iş, kazanç, kar”
- ķâtib <A. “katip, yazan, yazıcı”
- ķatre <A. “damla”
- ķaysı “hangi, hangisi”
- kel- “gelmek”
- kerek “gerek, lazım”
- kesb <A. “kazanma, iş, çalışma”
- ķıl- “etmek, kılmak, yapmak”
- ķılķuķı “kılıcı, yapıcı, yapan”
- ķiyâmet <A. “alemin yıkılması, kıyamet”
- ki <F. “ki, bağlama edatı krş. kim”
- kim “ki, bağlama edatı krş. ki”
- kim “kimse, kişi”
- ķop- “kopmak, ayaķa kalkmak, çıkmak”
- ķün “gün”

künlük “yevmiye, bir günün vazifesi”

l

la‘ net <A. “lanet, beddua”

lāyık <A. “uygun, yaraşır”

lazım <A. “lazım, gerekli”

li‘l-müttekīn <A. “takva sahiplerine”

liva <A. “bayrak, sancak”

lokma <A. “bir defada yutulacak yiyecek, lokma”

m

ma‘ rifet <A. “bilgi, ilahi sırları bilme, ustalık, beceri”

maḥal <A. “yer, mevki, kısım”

maḥşer <A. “haşır yeri, kıyamet”

makām <A. “durak, makam, yer”

mazlūm <A. “zulüm görmüş, sessiz, sakın”

meded <A. “himmet, yardım”

meşāyihān <A.+F. “şeyhler, mürşitler”

min <A. “+DAn, +DAn beri, harf-i cer”

minhā <A. “ondan”

mu‘ azzam <A. “kocaman, ulu”

Muḥammed <A. “son peygamber Hz. Muhammet”

muḳaddem <A. “önde olan, önde giden”

muvāfık <A. “uygun, yerinde”

mükerrem <A. “saygın, şerefli”

münevver <A. “aydınlatılmış, nurlandırılmış”

mürşid <A. “irşat eden, doğru yolu gösteren”

mürşidān <A. +F. “doğru yolu gösterenler, irşat edenler”

müstaḥabb <A. “sevilen, beğenilen, makbul”

müşerrīf <A. “saygın, şerefli”

n

naḳīb <A. “bir kabilenin reisi veya vekili”

nāme <F. “mektup”

ne‘ ūzen <A. “(Allah) korusun, saklasın, bakz. ne‘ ūzu”

ne‘ ūzu <A. “(Allah) korusun, saklasın, bkz. ne‘ ūzen”

neciyyu‘llāh <A. “Hz. Nuh Peygamber’in lakabı”

nedāmetā <A. “ey, vay pişmanlık”

nev‘ <A. “tür, çeşit, cins”

nişîn <F. “oturan, oturmuş”

Nūḥ <ö.a. “Hz. Nuh Peygamber”

nümā <F. “gösteren, bildiren”

o, ö

ol “o”

olar “onlar”

oltur- “oturmak, ikamet etmek”

on “on”

orn “yer, mevki, mekân; rütbe bkz. orun”

orun “yer, mevki, mekân; rütbe bkz. orn”

ötken “geçen”

ötker- “aşırmaq, geçirmek”

öz “kendi, öz”

p

pāk <F. “temiz, pak, halis, saf”

peygamber <F. “haber getiren, peygamber”

peygamberān <A.+F. “haber getirenler, peygamberler”

pīr <F. “yaşlı, tarikat kurucusu, önderi”

pīş <F. “asıl, baş, ön, ileri”

r

rabb <A. “Allah, tanrı, rab”

raḍya’llāhu <A. “Allah’ın rızası”

raḥīm <A. “esirgeyen, kollayan, koruyan”

raḥmān <A. “herkese merhamet eden”

reh <A. “yol, usul”

resūlihi <A. “onun resulü”

resūlu’llāh <A. “Allah’ın resulü, peygamberi”

reşād <A. “hak yolunda yürüme”

revā <F. “uygun, yerinde”

risāle <A. “kitapçık, mektup”

rivāyet <A. “söylenti, anlatılan şey, rivayet”

rūşen <A. “aydı, parlak, belli, ortada”

rüsvā <F. “itibarsız, rezil”

s, ş

şaddaḳnā <A. “doğruladık, tasdik ettik”

şādıḳ <A. “bağlı, sadakatli”

- şafiyu'llāh <A. "Hz. Âdem'in lakabı"
- şāhib <A. "malik, sahip, koruyan"
- şalāh <A. "düzeltme, iyileşme, rahatlık, barış, dine bağlılık"
- şalla'llāhu <A. "Allah'ın selamı"
- şalāt <A. "selam, esenlik, dua"
- sāye <F. "gölge, koruma, yardım"
- sebīl <A. "yol"
- ser-gerdān <F. "şaşkın, perişan, sersem"
- server <F. "başkan, önder, reis"
- silsile <A. "zincirleme olan, art arda gelen; soy sop"
- sor- "sormak, öğrenmeye çalışmak"
- su "su"
- sünnet <A. "sünnet, töre, kanun, yol"
- şefā' at <A. "af, bağışlama"
- şer' <A. "Allah'ın emri, dini kurallar, kaide, usul, yol"
- şerāyit <A. "şartlar, durumlar"
- şerī' at <A. "din kaideleri, doğru yol"
- şerīf <A. "şerefli, soylu"
- şerm <F. "utanma"
- şeyh <A. "şeyh, din alimi, yaşlı, tarikat lideri"
- şiddet <A. "sertlik, sıklık, şiddet"
- t**
- tā' at <A. "Allah'ın emirlerini yerine getirmek, ibadet"
- taḥkīk <A. "bir şeyin doğruluğunu araştırma"
- taḥşīl <A. "edinme, ilim öğrenme"
- tālib <A. "istekli, öğrenci, isteyen"
- talun "dolun"
- ṭarīqa <A. "yol bkz. ṭarīkat"
- ṭarīkat <A. "yol bkz. ṭarīqa"
- ṭarīkatnāme <A.F. "öğretici eser, tarikatname"
- tekbīr <A. "Müslümanlıkta Tanrı'nın büyüklüğünü, yüceliğini anmak için söylenen ve 'Allahu Ekber' sözü ile başlayan dua."
- tekbirān <A. "büyükler, mürşitler"
- tertīb <A. "tertip, düzene koyma"
- tıg- "tıkmak, zorla sokmak"
- tile- "dilemek, arzu etmek, istemek, temenni etmek"

tört “dört”

törtüncü “dördüncü”

turur “bildirme +Dİr, Dur”

u, ü

uluğ “büyük, yüce, ulu”

üçün “için”

üçüncü “üçüncü”

üstād <F. “usta, sanatkar, öğretmen”

üstādān <F. “ustalar, sanatkarlar, öğretmenler”

v

vā <F. “vah, yazık”

vācib <A. “yapılması gerekli olan, gerekli”

vakt <A. “çağ, zaman”

ve <A. “ve, dahi, hem”

ve'l-ākībetü <A. “son, nihayet, sonunda”

ve's-şalātu <A. “salat, esenlik, dua krş. ve's-selām”

ve's-selāmu <A. “salat, esenlik, dua krş. ve's-şalāt”

ve'llāhu <A. “Allah bkz. Allah”

verziş <F. “çalışma, işletme, çalışıp durma”

vesellem <A. “selam etsin, selamet versin”

veyā <A. “veya”

veylā <A. “vah, yazık, günah”

y

yé- “yemek”

yine “tekrar, yine”

yüz “çehre, sima, yüz”

z

zālik <A. “bu, şu”

zār <F. “ağlama, inleme”

zerre <A. “atom, çok küçük parça, zerre”

Kısaltmalar

A. : Arapça

A.+F. : Arapça+Farsça

bkz.: Bakınız

F. : Farsça

Hız. : Hazret

ö.a. : Özel ad

kşz. : Karşılaştırınız

Kaynaklar

ÖGER Adem (2017), "Çağatayca Yazılmış Bir Tarikatname Üzerine", *IV. Uluslararası Türk Dünyası Araştırmaları Sempozyumu Bildiriler Kitabı, C.3*, Ankara.

SAMİ Şemsettin (2007). *Kamus-ı Türki*. İstanbul: Çağrı Yayınları.

Türkçe Sözlük (1988). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

ÜNLÜ Suat (2013). *Çağatay Türkçesi Sözlüğü*. Konya: Eğitim Kitabevi.